

Összefoglalólag mondhatjuk: a Gyarmati Istvánnal készített interjú – különösen a tudománynak és a társadalomnak kapcsolatát elemző kifejtés – minden kultúra iránt fogékony embernek élvezetes, tanulságos olvasmány.

Staar Gyula: Megszállottak (Öt magyar fizikus)
TYPOTÉX, Bp. 1991.

TÓRÓS RÓBERT

Hervadó taticák

Ez év szeptember 28-án a TV 2 16⁴⁰-kor Tá-ti-ka címen új műsort indított útjára. A hozzáfűzött tájékoztató közli, hogy igen sok családban akadnak gyerekek, akik – nyilván szüleik megítélése szerint – remekül utánozzák a TV-ben látható sztárokat. Ezért meghirdették, e műsorra jelentkezzen minden olyan gyermek 4 (!) évestől 12 éves korig, aki egy ilyen vetélkedőn részt kíván venni.

Már a felhívás is elég riasztó volt, mert milyen cél az, hogy kisgyerekek az életkoruktól teljesen idegen műfajban, pop-sztárokként utánozzanak felnőtt előadókat. A sorozat címe is arra utal, hogy még csak énekelni sem kell, hiszen magnóról kapják a hangot, erre csak rá kell tátogniuk.

Amint e tájékoztató hírül adja, rengetegen jelentkeztek, s közülük a legjobbakat kiválasztva megkezdték e sorozat vetítését. Egy-egy alkalommal 5–5 gyerek szerepel. Zsűri dönti el, hogy ki volt a legjobb, sőt a közönség is továbbjuttathat egy szerencsés indulót a majdani gálaműsorba.

Ezután láthatuk a produkciókat. Egy 10 éves kislány például Tina Turner-nek maszkírozva, egy 7 éves kislány Michael Jackson-ként tátogott a pódiumon.

A siker óriási volt. Feltehető, hogy ezután egyre több szülő fogja odavinni gyermekét, hiszen nem könnyű elviselni, hogy a szomszéd csemetéjének ilyen televíziós sikerei legyenek.

Nem gondolnám, hogy túl sok magyarázatra szorul, milyen megrendítő volt látni e gyerekeket, akik koruknak, gyermeki lényüknek sehogyan sem megfelelő maszkokban, ruhákban vonaglottak a színpadon.

Gyermekekhez értő felnőttek, de értelmes szülők számára is alig elfogadható kisemberek ilyen fajta szerepeltetése.

Ez a műsor – mely ráadásul versenyt is hirdet – megítélésem szerint súlyos vétek a közlése, a gyermek fejlődésének, magatartásának alakulása, a számára kívánatos életcél elképzelése szempontjából.

Szeretnék – ha lehet – nagyon szomorúan tiltakozni ez ellen.

Népművelő lévén, igen sokat foglalkoztam a gyermekek művészeti nevelésének lehetőségeivel és kérdéseivel. Munkatársaim (pszichológusok, pedagógusok, művészek) által elfogadott álláspont volt, hogy gyermekeket csak igen elővigyázatosan szabad színpadon szerepeltetni. Nagyon alkalmas az ilyen jellegű tevékenységre a gyermek-tánc játékokban való föllépés, az ének a zene, a kórus nyújtotta lehetőségek kihasználása, de talán leginkább a bábjáték.

Itt a gyermekparaván mögött lévén leküzdheti gátlásait, kiélheti szereplési vágyait és mint alkotó is részt vesz a közös munkában. Nem véletlen, hogy a "Ki mit tud?"-okban, majd a Játsszunk Bábszínházat című műsorokban gyakran igen jó produkcióknak lehattünk tanúi.

Ne engedjük, hogy a szülői elfogultság – kellő hozzáértés és tapasztalat nélkül – belevigye a gyerekeket az anyyira nem nekikvaló, személyiségfejlődésükre legalábbis kétértelmű hatással járó tevékenységbe.

A Televízió ebben nem lehet partner! Nem szabad, hogy az legyen!

KEMÉNY PÁLNÉ

Kétségtelen, az említett só eléggé gusztustalan. Az utánzás ráadásul utánzás, a majmolás – majmolás (szegény majmok!). *Mini Playback show* cím alatt egyébként az RTL fedőnevű agyablóbanda hetente dettó ugyanezt produkálja. Zárkóztatunk hát "fölfelé", Európához, ehhez a lötytyedt, arcraftólvarrt, maszkírozott matrónához.

Kedves Kemény Pálné! nem volna kedve rögvest levelet írni Zeusz úrnak, hogy rabolja el őt ismét? Habár – gyanítom, nem fogja bikamagát összetörni érte. De azért csak meg kéne próbálni...

(a szerkesztő)